

# ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛ.

<p><b>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:</b> Львів, Ринок 18, II. пог. Корто пошт. нмд. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. Нач. Редактор приймає від 10—11 год. передпол. Ручовиця не звертається.</p>	<p><b>ПЕРЕДПЛАТА:</b> Місячно в пром. 2,250.000 Мп. <b>ЗА ГРАНИЦЮ:</b> В Америці 1 дол. Фр. Швейц. Голландії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 л., Німеччині 11 мк. п. марок, Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. ко- пек, Румунії 100 лей, Болга- рії 50 л., Австрії 11,000.000 шв. Звіна адреси 100000 шв.</p>	<p><b>В справі оголошень</b> звертатися до Адмі- ністрації. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА <b>250.000 Мп.</b></p>
--	---	---

Видав: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Начальний редактор: Д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ.

## Довкола визнання Совітів.

Резолюція З'їзду С. Р. С. Р. — Несподіванка для Франції. — Тягота ан-  
глійської політики. — „Ждати і поглядатися“. — „Розумніший договір“.  
Італійський голос.

Справа визнання совітів Англією стає, вольно природно, найважливішим європейським політичним фактом за останні дні. Надії, які зв'язують з цією подією поодинокі держави і уряди, стають предметом дуже живої дискусії на сторінках європейської преси. З огляду на те, що в зв'язку з такою подією і між нашими читачами можуть виринути якнайрізноманітніші політичні гороскопи, вважаємо своїм обов'язком подати деякі авторитетні голоси європейської преси на цю тему.

У вчорашній статті ми передавали погляди англійської пів-офіційної опінії про визнання англійським урядом совітів. Нині хочемо доповнити погляди висловлені „Таймсом“ і іншими фактами, щоби не давати надто однобічної картини цієї важливої події. До цього часу ще англійський уряд не одержав з Москви офіційної відповіді на свій дипломатичний акт. За те міністерство закорд. справ у Лондоні одержало переклад резолюції, прийнятої другим з'їздом Радянського Союзу у Москві, на якому Літвінов повідомив збори про визнання Росії з боку Англії. Деякі частини цієї довідкової резолюції подаємо з англійського тексту за „Таймсом“ з дня 4. ц. м.

„Вислухавши звістки про визнання „де-юре“ Союзу Соціалістич. Республік Великої Британією і про навізання нормальних дипломатичних зв'язків між двома державами, другий конгрес Совітів відкреслює з задоволенням, що цей історичний крок був одним з перших актів верховного уряду В. Британії, вибраного робітничою класою. Уряд робітників та селян Союзу Совіт. Соціаліст. Республік, що утворює великий Революційний альянс своїм першим завданням боротьбу за мир і за цей час свого існування змагає до відношення міжнародних зв'язків між усіма народами. На жаль, нічий попередній уряд не пішов на зустріч Урядові С. Р. С. Р., а навпаки, не дає як у транзиті року Уряд С. Р. С. Р. ставля перед фактом ультиматума з боку англійської дипломатії, яка громила зростаючі розпочаті торговельні зв'язки і загрожувала безпосередньо небезпекою європейському миру.“

„Цей другий конгрес С. Р. С. Р. буде і на далі, як до цього часу, однією з перших думок Совіт. Уряду, який продовжує свою мирну політику вимі всіх зусиль, щоби зв'язати всі світі питання та непорозуміння, розвинути та зміцнити економічні зв'язки, такі потрібні для економічного та політичного поступу народів обох країн і цілого світа.“

Рішення англійського уряду супроти російського уряду було у французьких колах подекуди несподіванкою. Французи сподівалися, що англійський уряд перед таким рішенням порозуміється з Францією щодо умовин наміченого визнання Совітів. У останні часи у Франції зростає настрої за „зближенням“ зі совітським урядом і деякі партії хотіли навіть випередити планів англ. робітничого уряду. Французькі радикали не скривають свого обурення, що Франція дала випередити Англії. Хвилююче становище у Франції в цій справі пробрало в останні часи некорисний напрям, коли головний російський торговельний агент Скобелєв, покинув Париж в наслідок затриманого судового процесу.

Французький офіційний „Тан“ каже, що ніщо шраше не вказує на однобічність напрямку англійської політики, як останній акт визнання Совітів. Якщо англ. міністр. закорд. справ змінило свою методу, то проте має на оші цю саму мету. Тільки черга змінені: — спершу визнання, потім переговори. Тому ця подія не є така важна, як вона виглядає на перший погляд. Якщо Англії вдалося одержати відшкодування для власників російських паперів, тоді російський уряд нелегко міг би відмовити таких самих прав Франції.

„Еко де Парі“ сумнівається, чи Мек Донельд одержить бажану винагороду за свій акт. Німеччина нічого практичного не одержала від обіцянок при договорі в Рапальо. На думку цього часопису, найкращим становищем Франції є „ждати і приглядатися“.

Дня 3-ого ц. м. мав бути підписаний італійсько-російський договір, на таких умовинах: — Італійські товари ввезені до Росії одержують митову знижку від 10 до 50 процент; вивіз означеної суми збіжжя, річно до Італії а в Росію італійська мануфактура; права для італійських

проходів на Чорнім Морі; представники совітського уряду одержують усе майно в Італії належне їм до представників царського уряду і уряду Керенського.

Така справа: як визнання передвоєнних претенсій італійських громадян до російського уряду відкладена на пізніше, коли Совітський уряд сформулює свої домагання у цій справі.

Італійська преса висловлює своє розчарування, що Муссоліні дав випередити Мекдонельдові. Зрештою підкреслюють різницю між визнанням англійським де-юре і договором італійським, який, стверджують не з задоволенням, є багато розумніший.

„Ідеа Націонале“ з дня 3-ого ц. м. пише: „Незалежно від усіх мотивів і обставин, англійський акт матиме без сумніву великі наслідки для Європи, які мають багато більше значення для Франції, ніж для нас. Бритійське визнання Совітів відкреслює мировий тон англійської політики і є з цієї причини у різкій контрасті до духу і акції французької.“

Часопис „Епока“ вважає великою вагою те, що англійський уряд висловлює проблеми, які треба вирішити: починаючи від взаємної торгівлі аж до передвоєнних договорів з Англією з Росією. „Епока“ зважається на погляд, що Мекдонельд має намір дати Росії голос у міжнародних нарадах, в яких він зводитиме дипломатичну боротьбу з Поанкаре за рівновагу сил в Європі.

іноє рубець заслони над річками про які в нас не пишеться, а котрий пояснює дуже багачко з політики чеської влади супроти Зак України.

Це голос органу чеської „людової“ (католицької — А. Д.) партії „Lid“ з 6. січня під наг. „З Підкарпатською Русю ведемо забаву з огнем“.

Констатуючи нешире й неважкі відношення влади до тих тутешніх діячів, що від початку присвятили всі сили на консолідацію відносин, дальше остерегаючи, щоби не вважали тутешніх людей аж до того обмеженими, що не розуміють, що з ними робиться передова стаття пише:

„Замість культурної політики в освітній народній праці ведеться тут політику ненависти, а бодай байдужості, Україні на Словаччині, а є їх там досить, не мають ні одної сільської школи. В школах, де і за Мадярів учено 2 години тижнево українського, сьогодні в того немає. Пришівська учительська семінарія не дістала жадної державної субвенції. Професори цієї установи дістають платню лиш із приватних зборок американських Українців. Так штучно пригортається винародовлення й словаччину 100.000 Українців, що живуть на Словаччині.“

Закарпатська Україна сталася метою чеських політичних партій для досягнення дальших декілька по-сольських мандатів. Публичного за-інтересування потребами країни тут немає. Зацікавлення Зак. Україною виникає лиш в справі виборів і най-лише від часу до часу зробиється якусь постанову в Празі, але не на Зак. Україні. Тут вже повних 5 літ панується без волі народу, без його парламентарних заступників“.

Дня 1. лютого померла тут, захворівши черевним тифом Марія з Довганів Ручкова, артистка „Українського Театру Прогресу“ в Ужгороді. Покійниця родом з Бесарабії працювала в тутешній театральній трупі від 1921, і здобула собі любов товаришів і симпатію публіки. Похорон відбувся при численній участі української еміграції й місцевого громадянства дня 3. ц. м. А. Д.

## Закарпатська Україна.

Стан преси — Тверезий голос — Посмертна згадка.

Ужгород в лютім 1924.

Стан преси на Закар. Україні представляється так:

Українська політична преса виказує 8 газет, а саме тижневики: „Руська Нива“, „Свобода“, „Вперед“, „Село“, „Карпаторусский Вѣстник“, „Русская Земля“ (три перші на народній мові, три другі московсько-українським язичієм, що має бути літературною московською мовою); дальше місячник: „Наша Оборона“, інвалідський і неперіодична газета „Карпатська Правда“ — комуністична.

Неполітична преса виказує 12 періодиків, а саме: „Подкарпатське Пчоларство“ (пасічничка), „Пчолка“, періодичка для дітей, „Благовѣстник“ і „Душпастирь“ (язич.) духовні, „Учитель“, „Народна Школа“ (язичієм), „Карпатський Край“ (московська), „Подкарпатська Русь“, „Кооператива“, „Наш родний край“, діточка, „Зоря“, „Пластун-Юнак-Szerkés“, Все це по більшій часті місячники.

Мадярська преса: політичних 11, а того 1 щоденник, 2 обденники,

8 тижневиків, неполітичних 2, разом 13.

Протидержавну тенденцію проявляють із політичних 4. Жидівських газет: 2 тижневики, а саме: 1 на мадярській мові й 1 жаргоном.

По містам представляється ця статистика так:

Ужгород — українських 16, мадярських 7, жидівських 2, разом 25. Мукачево — українських 3, мадярських 4, разом 7. Берегово — мадярських 2. Тучево — українська 1. Всього разом 35 газет.

Не може не подати дного тверезого голосу, що в присутії щирости чи партійної ревности відсло-

## Наддніпрянська Україна.

Лют в українського села.

— „Ти непокоїшся, що я не маю грошей. Та нема чого непокоїтися, бо я роблю для господаря, в якого мешкаю, теплі хустки і панчохи і ця робота мене розриває та дає гроші бодай на оплату листів. В нас платиться за листи по курсі

червінця. За попередний лист я заплатила 20 коп. або 160 мільонів рублів, а за другий 850 мільонів. Большевицькі червінці, чи як їх називають селяне „большевцька видумка“, не мають твердої ціни. З початку випущено їх на мільярд а в грудні їх було вже на 25 мільярдів. Випущено і державні льотерійні листи та приобіцяно виграти платити золотом. Але замість золота дали також папірці в виді червінців. Одно натягання! Багато селян в грошах не орієнтується. Вони балакають собі, що коло нового року випустять нові, а ці прийдуться виміновати. Були тисячі, були і мільони, але всі вони так мінливі і падали в ціні, що виштовхали на базар нічого за них не купивши. Бували випадки, що покруті п'яти

Пр. 130.24. В імені Річпосполитої Польської! Суд окружний карний як Трибунал пресовий у Львові рішив на вносок Прокуратурі Державної, що зміст часопису „Діло“ число 22 з дня 1. лютого 1924 р. в статті під заголовком: 1) „Принципова справа“ а уступі між словами: а) „добровільного значення“ і „Державна винятка“, б) „на а су“ і „або як заповідано“, в) а уступі від слова „Кенська“ бач-теск до кінця статті; 2) в статті „Новинка“ заголовок під і рядку вступки, змістить в собі ество ад 1) заголовку з § 15 а) з к. ад 2) вступку з артык 15 У. закон з 17 гвдпен 1861 ч. 894 Д. а. д.

узвиз доконану в дни 31. січня 1924 р. конфіскації за оправдану і зредені звинувачення цілого викладу і видан по думці § 493 закону карного закон дальношого поширювання того друкового писма. Заразом видан наказ віді-чальному редактору тої часописі, щоби це рішення помістити беззастно в найближшій числі і то на першій сторони. Незаконність того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. артык. з 17. XII. 1882 д. а. д. 74 б. ек 1803, а іменно засудження за переступство на гривню до 4,000.00 Мп. — П. м. д. 4. лютого 1924 (Підпис нечиткий.)

на базарі з пересердя дерли ті гроші на шматки і кидали об землю. Один селянин виклеїв собі вікно міліоновими банкнотами, а його жінка поїхала до міста міняти їх на добрі гроші, але не виміняла, бо біля банку була така велика черга, що вона не могла дочекатися на виміну. До того понесла ще втрату, бо мусіла з окрема заплатити півзолі за страчений час. Цукру в нас давно вже нема, але хто зберіг папіку, тому добре ведеється, бо мінус від за все потрібно.

В наших газетах пишуть, що в Німеччині горожанська війна. Визають населення, щоби допомагало німецькому пролетаріатові. Для досягнення тої мети змобілізовано з нас у селі кількох людей. Але тепер все це якось втихло і нікого не інтересує. Батькову наукову бібліотеку, яку він збирав літами, мушу продати. Однак в селі ніхто не хоче її купити ні гуртом ні по одній. Везти її до міста за далеко. Крамничник запропонував мені продати її йому за вагу як папір до пакування. Жалко бібліотеки, але звідкіля взяти грошей? В доіх старих літах не зароблю. Так і продала по 100 міліонів за фунт. Купила за ці гроші м'яса і було чим розговоритися на Різдяні свята. Ходила до церкви. Тепер, хоч релігію більшовики переслідують, але ці селяне, котрі не служать в Виконкомі, дуже пильно ходять на Богослуження. Священника більшовики зигнали з церковного помешкання. Селяне примістили священника агнокефальної церкви в себе. Баби утворили окремий комітет для його матеріального забезпечення. Виборні з поміж них ходять по хатах і збирають для священника хліб, продукти, паливо і гроші. За дозвіл на хрестини треба платити до Виконкому 20 міліардів. Та мимо такого високого мита за прихід на звіт, селяне хрестять дітей.

(„Рул“).

Прислайте складки на пресо-вий фонд на н. ч. 30.000 з Союзу Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

## З польських справ.

### Залицання Замойського до Чехів.

Польський закордонний міністр Замойскі, хоч як не мав охоти покидати Париж, врешті розігнався з дорогою до Варшави. По дорозі спинився у Відні і тут дав свій побут інтерв'ю з кореспондентами „Neue Fr. Presse“ і „N. W. Journal“. З днів друмих говорив про відношення Польщі до Чехословаччини. Він сівав: „Ми овійні щирою (?) схотою налаштувати приязні взаємини до Чехословачької релубрики. Ми переконані, що нам удасться усунути непорозуміння, які хвилево грозили закаламученням приязних сусідських взаємин між обома державами. Польська сусідська політика зрештою не може виключити Чехословаччини з обсягу своїх зусиль, бо таким чином повстала би люка в загальній картині політичної консолідації центральної і східної Європи“.

Так само наговорив Замойскі багато гарних слів на адресу Фінляндії, Латвії та Естонії. Кореспондент че забув пригадати Литви. Замойскі відповів, що у відношенні до неї Польща має добрі „хенці“.

Причину того, що не всі що постійно складають обов'язковий і прод. податок на „Рідну Школу“, добачув дехто в недостатці екаскутан. Це не вірно. Для час національна карність і громадянський обов'язок повинні бути більшим авторитетом, ніж чужа принука.

## ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

### Демонстрація Німеччини.

Німецький уряд телеграфічно до рочив німецькому амбасадорові в Вашингтоні, щоби не вивізував жалібної хоругви з нагоди смерті Вільсона, через політику якого спало тільки горя на Німеччину.

### Французька палатина ошадности.

Палата рішила всіма 521 голосами 1. § 1. статті урядового проекту скарбового закону, що передбачує ошадности до висоти одного міліярда франків. Деякі поправки, поставлені комуністами відкинено.

### Поанкаре про смерть Вільсона.

На передостанньому засіданні французької палати присвятив Поанкаре свою промову пам'яті Вільсона. Поанкаре між иншим сказав: „Не забудемо, що з хвилиною як Зєдинені Держави взяли участь у війні, Вільсон сказав, що закон є ціннішим від мира. Не забули ми і ніколи не забудемо, що Вільсон назвав границю Рєну границею свободи. Вільсон посвятив усе життя справедливості і спомини про нього буде трівати серед усього людства вічно“.

### Франція і Палатинат.

На домагання Німеччини, адресовані до французького уряду в справі привернення в Палатинаті положення, яке відповідало би обов'язуючим умовам і трактатам, французький уряд відповів, що докладно перестерігає букви трактатів і рішення тепер і ні вбудуче не вмішуватися в спори Німців між собою. Наслідком цього не пічне з німецьким урядом ніяких переговорів про питання внутрішніх відносин між Німцями в Палатинаті.

### Резолюція Льюйда Джорджа.

Льондонська преса подас сензаційне інтерв'ю з Льюйдом Джорджем. Він заявив, що від початку конференції протинався обсаді німецьких областей коаліційними військами. В цих змаганнях до квітня 1919 р. підлирав його пок. Вільсон. Однак підчас неприязности Льюйда Джорджа в Парижі Клемансо потрафив намовити Вільсона до закінчення окремої французько-американської умови, по думі якої Америка згодилася на обсаді лівого берегу Рєну. Після повороту до Парижа Льюйд Джордж вже не зміг повалити ці постанови. Вільсон застеріг собі, що Франція має держати цей пакт в тайні. Тепер по

смерті Вільсона англ. міністерство загр. справ звернулося до Льюйда Джорджа зі запитом, чи годиться на оповіщення цієї угоди.

Це інтерв'ю викликало в Парижі велике негодування. Посол Тардіс запевнює в пресі, що такого пакту не було.

### Опозиціоністі врештують.

В Харкові арештовані делегацію, яка їхала з Москви до Троцького на Кєлєва з докладом від опозиції про средства боротьби, які намітили політичне бюро комуністичної партії для боротьби з опозицією.

### Конделенція Тіхона.

В московській „Правді“ видруковане письмо патріярха Тіхона до редакції такого змісту: „Прошу через Вашу газету висловити мєє співчуття для уряду Союзу Сєвітських Рєпублік по причині важкої утрати, яку поніс уряд в особі несподівано помершого голови Ради народніх комісарів В. Ульянов-Лєніна“.

### Москва-Лєнін.

Якийсь Сахаров поставив на засіданні московської Ради внесок, щоби Москву перезвати на „Москва-Лєнін“.

### Д-Анунціо графом.

В Римі очікують на проголошення королівського декрету про винагороду Д-Анунціо титулом фїномського графа за його заслуги для Італії.

### В честь Лєніна.

З Кєпєнгаги доносять, що більшовицький уряд рішив переіменити назву твердині Кронштадт на „твердиню Ілїча“.

### Комітет оборони промислу.

В Дїсєльдорфі засновано комітет оборони металевого промислу. Завданням комітету є підшукання шляхів для того, щоби окупційна влада не перешкаджала нормальному розвитку металургічного промислу.

### Партія праці і соціалізація.

З Льондону комунікують: Верховна Рада англійської партії Праці рішила домагатися впровадити в життя найважнішу точку партійної програми а імено соціалізації земельної власности. Уряд Мєкдєнєльда приготував відповідний проєкт, який на весну стане предметом нарад на партійному конгрєсі.

## Преса.

### Кінематографічні інформації.

Жалілись недавно учасники одної „кресової дискусії“ у Варшаві, що столиця Річипосполитої є страшенною ігноранткою у справах „крєсів“ і зверталась з апелем до варшавської преси взятись поважніше за інформаційну роботу у цім напрямку. Здавалось би, що сліпотю грішать лише варшавські великі щоденники, газети б. конгрєсівки, Познанщини й азагалі корінних польських земель, але що в ігнорантности не можна обвинувачувати бодай т. за. поважну польську прєсу „крєсів“, а передусім — львівську. Але хто думає, що існує бодай одні польський часопис у Львові, який визнається в українських справах, не кажучи аж про загально-крєсівські відносини, про адміністрацію на провінції і про політичне, економічне й культурне життя міст, містечок і сіл на українських землях, принадлежних тепер до Польщі, — той хіба ніколи не бачив львівських польських газет! Вчєра звертали ми увагу на статтю у „Курєрі львовським“, яка пішла на перєдєвє місє, замість опинитись в рубриці маленького фєйльєтону під наголовком „Ребус“. „Сло-

во польське“, як орган ще поважнішої партії під редакцією ще більших авторитетів, пішло — річ ясна — ще даліше в гумористичні, своїх теорії та інформації відносимо „кєвєстї руськєй“. Коли при згаданій передовій статті „Курєра львовського“ (ч. 29) читач абентежено питає: у чім річ, про що автор думає і що він таке говорить, чого він хоче? — то над статтею „Слова п.“ п. н. „Під прапором орієнтальної орієнтації“ (ч. 38 + 8, ц. м.) можна лише реготатись. Щиро радимо пошукати за тим числом органу, підписуваного профєсором університету й недавнім міністром Річипосполитої і гарантуємо кілька хвилин веселої забави, заада якої варта навіть видати 250.000 м. п. Такого дєябринту дат, прїзвичї і фактів, дійсних, перекручених та в трьох-чєтвертих з ґрунту фїктивних, вроджених у якісь хоробливий фантазї дєгенєрата, — такого клубка нєсенїтнїць ми вже давно не стрічали навіть на сторінках того самого „Слова польського“, на якому чєйже вже писавось про „рєформу альфабєту“ українського й про багату кінематографічну всячнїю.

Вся стаття трактує про якусь грандіозну, плянно до подробиць обговорєну й зорганізовану акцію української інтелігенції (вона звєтєсь у „Сл. п.“ „партією українською“ у „руським громадянстві“) для викликання державного перевороту в Галичині й Волині, очевидно: з метою приєднання до Рад. України. Отже: „поміжковані елєменти“ в роді д-ра В. Охримовича усунєно; всеж, для вспєкєснїя польських кол і скриття ворожих протипольських тенденцій висунєно людеї з безбарвною політичною маркою, як о. Стефанович і д-р Євн. Уса діяльність „партії українськєй“ спїраєтьсь на договорах д-ра Петрушевича з більшовиками, закінчених весною 1922 р. в Берліні. Паралєльно їдуть: 1) прїготуваннє до усунєннїя від найближчих виборів усіх „руських елєментів“ у користь „української партії“, 2) закордонна акція заада рєвізїї рїського договору, 3) організація галицьких військових корпусів за Збручєм і т. д. і т. д. За гроші, отримані від більшовиків (чєсне слово!) видас українська партія „Цїло“, „Наш прапор“ і „Новий Час“, не рахуючи кількох нових тижневиків і періодичних видань. Емісарї трудовицькї, під маскою коопєративної і торговельної діяльности, розїзджаютьсь по всіх закутинах краю, реклануючи добробут за Збручєм і проповідуючи дуже швидкий прїхїд більшовиків.

Щоби цю працю поширити й поглибити, дано емігрантам з Чєхословаччини, Австрії й Німєччини наказ повороту до краю з метою поглибленнїя пропаганди. Найсприятїливішї і найдїяльнішї людеї з оточєннїя Петрушевича скєрєвано до краю, де придїютьсь їм поадамовї рєфератє (д-р Марїтєчак — справи прєси і Нар. Комїтєту, д-р Лєсєк — польськї справи, д-р Відлєвєцькїй — радїкальнє партїя).

Уважємо собі мїну названнїх добродїїв ось нпр. д-ра Павла Лєсєка, що два роки вже сидить у Галичині, й близько рік адвокатує у глухому куті Підкарпаття (на двєцїть кїльомєтрів від залїзничїї колї) довіданєтьсь про свої міністерськї посади, отримані від д-ра Петрушевича на підставі союзу з більшовиками!

„Заклєчено мїну договорї з радїкальнїю москєвофїлами У. С. Д. П. згідно з тою умовою провід цїлої політичнї дїєтєлї трудовицькї: для полїсєкєннїя москєвофїльських ґру ужито інтерєсєннї російськї еміграції, з якою Петрушевича вже пакт, закінчєннїй в 1919 р. за посєреднїцтєвом Панєйєка з Маклаковим, Чайковським і Ізєвольським в Парижі. У тїй польськїй праці помагє їм також ґрупа Вишнєваного, котрїй будучи прїводанком рєлігїозного комїтєту для пропаганди Уїї на Вєрталї, отрїзкує на цю цїль з Рїму великі субрєдїє і замість на цїль уїї, видас їх на свої особистї а в частї й на цїль Петрушевича в Малєпольсьє. Цей комїтет уряд у Відні, в Гєрфбурґу, і за його гроші виходить у Малєпольсьє газети „Новий Час“ і „Зєґрава“. Головою цього комїтєту є вомїєє с ґр. Галєя Бєнєдїктїя, словїдєлєк посїлєцєр Австрїї Карла“.

Гадєсмо, що тих цїтатїв будє досить. Рєз ми вже довіданєсь, що „Новий Час“ видають більшовицькї якуні з Василєм Вишнєваним, Панєйєком, Маклаковим і спєвіднїком нєбїщєнка Карла І. — так, за дальшїй інформації вже мєжємо по дякувати, бо ця одна варта бїльшє, нїж річнїк телеґрам ПАТ-а.

„Наш Прапор“, який на все, що дієтьсь у свїті, дивитьсь дуже поважно (відомо, що найбільшї впадєкїв нєбезлєчнїої малєкхолїї трапляєтьсь у профєсїональнїх комїкїв!) взяв і гумористичну „Слова пол.“ цілком поважно і у ч. 29 входить з нєю у полєміку. Бажєсмо багато успїху в мїсї змїцїюваннїя проф. Грєбського в його переконаннїю, що він має право вєажати себе знєвєцєм українських справ.

Щоб зробити польськїм рєдактєрам бїльш прїступнїм прївнїльнє розумїння характеру нїтованих інформацій „Слова польського“ мєжємо хїба дати їм для порївнєннїя таку інформаційну вїстку: „Проф. Станїслав Грєбськї, близький прїятель Іґнацєго Дашнїєвського, вїробнєв собі за посєреднїцтєвом цього останнього аадресїєннї в іспанськєго дїктуґєтєра Пєїмо дє Рївєєга;



ди на своє удержання. Ленін мешкає в убогій кімнаті враз з кількома товаришами і платив за помешкання з харчами закладені 700 франків річної. В кімнаті були тільки два ліжка, так, що Ленін спав із своїм товаришем на стільці. Вулицей диктатор одягався аж надто скромно, та так нездало, що з приводу нього з цього часу гуляли його приятелі. Більшість своїх заробітків вкладав Ленін на книжки, з яких ще на студентські часи зложив собі дві шафи бібліотеки. Часто Ленін замкався зі своїми книжками в бібліотеці і міг там не виходити з кімнати. Про свій зриваний вигляд так собі мав, що одного разу в товаристві М. Горького віздива величального французького філантропа, який похвалює свідки, про що після говорив студентство довший час. Ленін ніколи не провадив містеруванням місцевим і за весь час побуту в Парижі тільки один раз був на концерт, на якому сердечнім скучав та проклинав товаришів, хочі його на концерт силою затягнули. Тільки під час політичних дискусій Ленін зацікавився, його обличчя падало вниз як хвіст і ентузіазму, — зрештою він був все молодий, замкнений в собі і повурлий.

— **„Вечерній білет“.** Увечері денник англійського міністерства освіти в І. ч. с. в. оповідає: Міністерство культури і освіти повідомляє, що Піакус Галадак, уроджений 16 січня 1911 р. в Тернопілі, ученик III класу гімназії ім. Р. Пала в Тер-

нополі виключений з усіх державних і приватних гімназій на просторі Річеспольної Польської за образу католицької релігії. Цей ученик не може бути допущений до вступних іспитів „іспитів“. Так карав уряд в Галицького тринадцятилітнього смарча за дитячий вибрик. Дійсно, як за перших часів Дідає по того, що будуть „арти немогут“.

— **Заповідь невідомої особи.** На місці Боті повивається стара дика жінка. Незостає поживи і голод так осяє їх, що тільки тоді зриваються з місця, коли хто зближиться на кілька кроків. Після бурного лету сплячуть на стелі місця. Семне полюблють на них патками і камінням. Так вночі гову дини качок уживають, може за поживку, що весна скоро розлічється. Стоїть гоно в суперечності з тим, що говорять львівські метеорологи, бо вони заповідають новий наворот морозів і сніговій.

— **Дня 6. в. м. польська влада у Варшаві приступила до роботи над публікуванням православного собору. Матеріал з собору буде зужитий на будову державних будинків для кооперації.**

— **Про фільмовий трагеді.** З Риму повідомляють, що англійським кіновою трагеді відіслав фільм-гінж ліннок від Риму є син Габрієля д'Акувіні і автор фільму Якоб. Обидва хочі втіли і сприваються перед очом поліції.

— **Шпрані революція.** У варшавському міністерстві військових справ збожожують приготування до покидання релігії 1899 на військовій волоні.

— **Симпатичне міністерство.** „Дальнік Людони“ инше цікаві речі про відносини, які панують у варшавському міністерстві акторських справ. Виходить, що за міністерства Сейда організовані спеціальні відділи, що займаються шпонажною роботою урядовими міністерствами; той акторат Іван Замьєцькі, прва руга Сейда задивившись і тепер. Істине тайна нехвата класесондний і т. д. іх телефонічній розмова є підслушувани, а за доносом на своїх начальників ще й тепер в ступють доносників-урядових нагород. Дійшло до того, що у вестібулі міністерства закритий за заманом сидить спеціальний шпон, який записує, хто в якій годині й до кого зголосився на розмову! Нагадуються сцени з „Ревізора“ Гоголівського. Тільки, що тепер сідє мовя вде про... міністерство та ще в закордонних справах! демократичній республіці!

— **Важне для емігрантів.** Щоби переконатися, як представлено тепер емігрантів до сполучення Лєвжєвіє. Америки відіслав в фільмою одинокі Лєвжєвіє Корабельної Лінії американської „United States Lines“ з Львовом, вул. Городецька ч. 69. Вже з далека манить око хорутон, що починає на даху заведення, а флага американського прапуче, що тут знаходиться аме-

риканське представництво. Вступивши в бюро представлено мені директором фільмі в. Маліновському, що прва мені дуже радо цілкі відомості: Лінія „United States Lines“ не є прихатим і дипломатичною ліній американською державною Лєвжєвіє корабельною. Для прихатної конуїкції між Європою і Америкою вложив уряд американській повкласну флотилію на чолі якої стоїть велик-корабель „L. e. v. i. h. a. n.“ 30 966 тоннаж, найбільший корабель на світі. Під зглядом будова кораблів, із технічного уладження і комфорта поставлено все так, як до Америкині люблять на території здобуття XX ст. Найважшим доказом досконалости державної американської Лінії „United States Lines“ є те обставина, що якийсь хоче відбити подорож до Америки чи до Канади враз цієї Лінії. Хоч еміграція значиться від ліній в. р., то вже сьогодні співають емігранти до Лєвжєвіє Лінії, щоб забезпечити свій виїзд на нову квоту, яка на цей рік має бути неща, як в минулому році. Я переконаний, що емігранти є гарно подягоджувани і совісно, а українська мовя між иншими народами має своє право горюкства, так що для наших сторін удержується урядівник. Зі свідомостю, що від американської флагаю наші люди зчаходять плыву опіку опустив в це американське заведення.

**ОПОВІСТКИ.**

За оголошення Редакція не відповідає.

**На Ювілейний дар для Наук. Тов. ім. Шевченка** у Львові зложили (третій вихід): 20 дол. Українське жіноче церковне Товариство в Ньюарк. \* Є се першого з Америки від жінки та дуже детко української жінки оглядівці. Другий дар в висоті 2 доларів наслі від з. Андрія Бланука, шного приятеля і вроддого бібліотеки Наук. Тов. з Detroit Mich. По 2 дол. зложили: днр. Д-р Ст. Федик, Львів, по 1 дол. проф. Юрій Поліський, Северина Суцкевич, вдовина по першій Голорі Товаристві ба. в. Корнилова, радн. Роман Сосновський, в. Ст. Гайдучок, настьє-машиніст друк. Наук. Тов. ім. Шевченка в Степ. Гривач, виводити Тов. ім. Шевченка, проф. артд. гімн. Платон Дупинський всі зі Львова, в. Лука Гарматій з Могильної, д-р Гр. Гарматій і о. сов. Ст. Мохнякшій з Тенебовні. З нагоди величавої Акцелєй, узложеної в Перемишлі днр 4. лютого діячів-ар філією „Учнт. Громади“, котра одинокі в професійно-научній культурній інституції опіанувала юнаків Товариства, зложено 283 міліонів Мл., як чистий дохід з концерту. Крім сего зложили: Учительський Збір перем. муж. гімназії Ю. доларів, а по 1 дол. дар. Ол. Ярема, проф. Вол. Зубрицький, о. містрат д-р Василь Левинський і Нар. Базар всі з Перемишля. — 9-го Наук. Тов. ім. Шевченка складає сердечну подяку всім Жертводавцям і Славному Перем. Громадянству та філії Учнт. Громади, в лівожєвіє просить о дальші дари, бо ждуть Товариство рішлї пекучі нехати, що загрожують правильному розвитку наук, видави. праці. Протягом лютого с. р. мейдуть чотири томн книжкових видань. Товариство, звертаючись до Громадянства за поміччю, хоче дати доказ, що воно на всі заслугує. — **Вид. 1.** 1360 1-1

**Педна.** Філія Українського Кр. Тов-а оловони дітей і очіки над молодю складає отеско дорогою ширю поезію Вел. о. професором і совітником Ів. Туркоченки як і всім членам хорю за претарне віславляни кождою в междю днр 2. лютого в Преображенській церкві. 1370 1-1

**Чайні скриньки** для членів „Співач. Української“ і „Бесіди“ та інших випраждженних гостей відбудуться в междю 10. II. с. р. в 8 год. веч. в сарай „Бесіди“ Рутенського 22. (Народний Дім). В програмі сольності (інші продукції). Буфет добрий. 1386 1-1

**В неділю 10. II. о год. 12 в церкві Успення Пр. Днр М. відіслав хор від урядовою Волк. в. Сохора — при участі театрального співаків — ряд колекток. Дехід ентузіазний із облас. св. Свещенно-Мученика Йосифата. Хор сей того днр свята, мов і в час співаків Служби Божої! 1-1**

**Захором Української Захорони** відбудуться в суботу 9. с. м. величаві товаришські с. олізи з танцями в малій салі мужичного Тов-а ім. Лисенка. Початок о год. 8-й вечер. Гостям раді. 1362 2-2

**Хто має ще вогонь у крові.**  
Хто має ноги не дубові,  
Хто любить баж, який в осомі  
Єдиж жарту сальмоні,  
Чай танцю в тайні буфетові,  
Хто займі глумі палпроні  
Мінати хоче у розмові  
На золоту валюту в своїй  
Ціну як левий доллароні!  
Хто вірить, що варналові  
Збадан можуть у Львові  
Вешні бути, а зловоні,  
**Цей прийдє сам, чи по команді  
На Вечерній Бетисоні!**

**днр 11-го с. м. в салі Народного Дому.** Золотом філії Українського Тов-а Охорони дітей і очіки над молодю. Запрошення на „Бесіди“ в суботу і неділю від 6-8 г. веч. 1303 1-1

**Дрібні оголошення.**

**ГОСПОДАРНА,** 50-літня рутинна особа приймає гуряд дому на селі. Перуцас М. Мельник, Львів, Пелітський 31. 1381 1-3

**ІНСТРУКЦІЯ** (-А) для учинні І. ка. гімн. пошукється. Зголошення з поданням ужи слати на адресу: Парохіальний уряд в Хмельні п. Лопатин. 1374 2-2

**НІМЕЦЬКОЇ МОВИ,** літератури і кореспонденції уліже опрааний інструктор. Адресувати: „Вотан“ Львів — Адміністрація „Діла“. 1371 2-2

**ЧЕМЛЕМІР** (геометрія) неадиторичний, з довголітньою практикою, приступе до спільної праці або обійме посаду асистента. Рефлектує набравше на Чоднів або гішу сідку місцевість. Зголошення і умови до редакції „Діла“ під „Землемір“. 1384 1-2

**БАНКОВИЙ** урядник, спокійний, канцлер, в шукає кімнати ближче центра набравше з повним удеженням. Зголошення до Адміністрації днр 2-го Б. 1375 2-4

**ІНВАЛІД** терміні, 6. український старшина, а дому українських інк. три вул. св. Зофи 25, без заняття і без моральної помочі, звертається до Пань і Ганні, які пожертвували би одну годину денно на читання йому книжок. — Федір Романів 6. стар. УГА. 2-4

**Прислайте передплату!**  
**ОГОЛОШЕННЯ.**

**Не купуйте дини не переконаностю, що найде „ВЕРЕНІ ПАНЧІХ“** проти головного аходу до магістрату. **МІНЦЕРА, ЛЬВІВ, РИНОК 14.**

**На доказ, щоби переконати податється денільна ціна**

Панчохи шовкові	Мл. 3,900,000
прав. шов. зі швом	4,500,000
шов. фальс зі швом	3,500,000
фальсєво густі	3,000,000
галоні і висті	5,870,000
Мужські скачнитки в десені 1/4 тизина	Ма. 2,900,000
Скарпички шовкові фльор	Мл. 3,500,000
Рубанчики і жіночі камильєчки в вел. шборі.	Стопн мажи „Ізаель“ в всіх гедичинах і красках
Купуючий одержить гроші назад до 24 години, коли переконаність, що верелити товар.	1-5



**Ширіть наш часопис!**

**ТРАЦЬКІ ВАРСТАТИ**  
воснімі і килікарські, сталеві бляхи, моти, човники, гремлі, колосовотки і прочі ткацькі прилади, которові варстаті і п'ятилітні дозвоні доставляє:  
**ТЕХНІЧНЕ „ТЕХТУЛ“ РАВА РУСЬКА**  
1340 1-1

**МАШИНИ ДО ПИСАННЯ**

нові і умивані з українським і польським письмом  
таблиці, кальки повинні набути  
**Ю. ЛОМАГА**  
Львів, СЕНКЕВИЧА в.  
1383 рішном майстерня машин. 1-1

**ЩО ПОВИНАТИ**  
Евген Яворіський: Митольогіє старих Греків і Римлян 1.75  
Петро Кривоносій: Україна, популярна географія 0.50  
О. Колесніковський: Вервишніці, зрине на 5 ай 0.40  
(ціни оселени: від 25. і інювання 1,800,000 треба відлати бодай завадот: гуртов значний процент скидки) поучає:  
**Вид. „ТРЕМБІТА“**  
1369 Коломия, Міцковича ч. в. 2-1

**ХТО ЗНАЄ до перебув**  
**Степан Сирупський**  
често У. Г. А. зі Станіславона що враз в Галицького армію перейшов Збруч. По слідах вістка про него була з 1920 р., тоді мав бути в дорозі до Миколаєва. Товаришів і знайомих, що мають про нього які небудь вістки, гротяться до опинговарою повідомити закурену рішню на адресу: **Антін Сирупський, Baltimore, Mt. Eastern Ave 2917, Patterson Park, Закардонні ч. 1385** гопись проситься о передруку. 1-5

**СКАНДИНАВСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА ЛІНІЯ**  
**ЛЬВІВ, вул. ГОРОДЕЦЬКА ч. 54.**  
**ВАЖНЕ ДЛЯ ЕМІГРАНТІВ ДО КАНАДИ.**  
Рільники, робітники лісні і служниці можуть **ЗАРАЗ** без перешкоди їхати до **КАНАДИ**, тому що належать до найбільше пожаданих емігрантів канадійським урядом.  
Хто має земляків або крєвних в Канаді, а хотів би від них дістати гроші або аффідавіт повинен зараз зголоситися до нашого бюро, а ми цілком безплатно поробимо потрібні старання в ціли одержання потрібних документів.  
Просимо звертатися до нас устно або письменно під такою адресою: 1195 6-12  
**СКАНДИНАВСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА ЛІНІЯ, Львів, вул. Городецька 54.**